

KOMUNIKAT PRASOWY nr 91/22

Luksemburg, dnia 1 czerwca 2022 r.

Wyrok Sądu w sprawie T-723/20 | Prigozhin/Rada

Sąd utrzymał w mocy środki ograniczające przyjęte przez Radę wobec rosyjskiego biznesmena w związku z sytuacją w Libii

W następstwie poważnych pogwałceń praw człowieka w Libii Rada przyjęła w październiku 2020 r. środki ograniczające przeciwko Yevgeniyowi Viktorovichowi Prigozhinowi, rosyjskiemu biznesmenowi z bliskimi powiązaniem z grupą Wagnera, zaangażowaną w operacje wojskowe w tym państwie. Obowiązywanie decyzji przedłużono w lipcu 2021 r. Przyjęte środki polegają na zamrożeniu środków finansowych osób prowadzących lub wspierających działania, które stanowią zagrożenie dla pokoju, stabilności lub bezpieczeństwa Libii.

Yevgeniy Viktorovich Prigozhin zwrócił się do Sądu z żądaniem stwierdzenia nieważności tych decyzji, powołując się w szczególności na naruszenie obowiązku uzasadnienia tych decyzji, niedopuszczalność przedstawionych dowodów, błędną ocenę stanu faktycznego, nadużycie władzy i naruszenie jego praw podstawowych.

Dzisiejszym wyrokiem **Sąd oddalił to żądanie i utrzymał w mocy decyzje Rady z 2020 r. i z 2021 r.**

Sąd przypomniał, że obowiązek uzasadnienia aktów przyjmowanych przez instytucje i organy Unii oznacza, że ich treść powinna ukazywać w sposób jasny i jednoznaczny rozumowanie autora aktu oraz powinna być dostosowana do charakteru danego aktu i kontekstu, w jakim został on wydany.

W omawianej sprawie uzasadnienie Rady zawiera wskazanie podstawy prawnej zastosowanych środków, a także ogólny kontekst, w który te środki się wpisują. Kontekst ten umożliwia zatem zidentyfikowanie specyficznych i konkretnych względów, dla których uważa ona, że wobec skarżącego należy stosować przedmiotowe środki ograniczające.

Jeżeli chodzi o niedopuszczalność przedstawionych dowodów, Sąd stwierdził, że materiał dowodowy, na podstawie którego przyjęto decyzje, zawiera fragmenty sprawozdania Sekretarza Generalnego ONZ oraz artykuły prasowe pochodzące z różnych źródeł, jak agencje prasowe lub medialne, przy czym wszystkie te artykuły są publicznie dostępne. Ponadto niektóre z tych informacji prasowych opierają się również na zdjęciach i zeznaniach, a także cytują źródła.

Wynika stąd, że wobec braku w materiale dowodowym elementów, które mogłyby podważyć rzetelność źródeł wykorzystanych przez Radę, należy uznać, że są one sensowne i rzetelne, a zatem mają pewną wartość dowodową.

Jeżeli chodzi o zarzucaną błędną ocenę stanu faktycznego, Sąd stwierdził, że przedłożone dokumenty umożliwiają zidentyfikowanie grupy Wagnera oraz zawierają precyzyjne i spójne informacje na temat działań grupy stanowiących zagrożenie dla pokoju, bezpieczeństwa i stabilności w Libii.

Ponadto, wzięwszy pod uwagę kontekst, materiał dowodowy zawiera konkretne, precyzyjne i spójne elementy

wykazujące bliskie i wielorakie związki, jakie Y. Viktorovich Prigozhin utrzymywał z grupą Wagnera.

Ponadto sprawozdanie panelu ekspertów ds. Libii¹ potwierdza istnienie grupy Wagnera i jej stref interwencji i operacji, obejmujących Ukrainę, Syrię, Libię i Republikę Środkowoafrykańską. Ze sprawozdania tego wynika, że grupa Wagnera była obecna w Libii od października 2018 r. i została początkowo wysłana w celu udzielenia pomocy technicznej w naprawie i konserwacji pojazdów opancerzonych. Sprawozdanie wskazuje również, że sprawdzalne i swobodnie dostępne informacje na temat organizacji, struktury i zadań operacyjnych tej grupy oraz na temat poniesionych strat są ograniczone.

Co się tyczy podnoszonego nadużycia władzy, Sąd przypomniał, że akt prawny jest dotknięty wadą nadużycia władzy tylko wtedy, jeżeli z obiektywnych, istotnych dla danej sprawy i spójnych przesłanek wynika, że został on przyjęty wyłącznie lub w znacznej mierze w celu innym niż ten, dla którego jego autorowi przyznano dane uprawnienie, albo w celu obejścia procedury specjalnie przewidzianej w traktatach dla okoliczności danej sprawy. W omawianej sprawie nic nie potwierdza koncepcji, że procedura, która doprowadziła do przyjęcia tych aktów, została zastosowana w celu osiągnięcia celów innych niż te, dla których przyznano dane uprawnienie.

Jeżeli chodzi o zarzucane naruszenie prawa do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej, Sąd stwierdził, że decyzja o pierwotnym umieszczeniu w wykazach osób objętych środkami ograniczającymi oraz elementy materiału dowodowego zostały przekazane Y. Viktorovichowi Prigozhinowi, a Rada zbadała przedstawione przez niego uwagi. Co do pozostawienia jego nazwiska w spornych wykazach, to Rada oparła się na tych samych powodach, które uzasadniały pierwotne umieszczenie w wykazach.

W odniesieniu do zarzucanego naruszenia jego prawa własności oraz prawa do swobodnego wykonywania działalności gospodarczej oraz swobody przemieszczania się Sąd przypomniał, że każdy gospodarczy lub finansowy środek ograniczający z definicji wywołuje negatywne skutki dla prawa własności i swobodnego prowadzenia działalności gospodarczej objętych nimi osób lub podmiotów, wyrządzając im w ten sposób szkodę. O ile poszanowanie praw podstawowych stanowi warunek zgodności z prawem aktów Unii, o tyle należy je rozpatrywać w kontekście funkcji, jaką pełnią w społeczeństwie. Wprowadzanie ograniczeń w korzystaniu z tych praw jest możliwe, pod warunkiem że ograniczenia te rzeczywiście odpowiadają celom służącym interesowi ogólnemu realizowanym przez Unię i nie stanowią, w stosunku do swego celu, ingerencji nieproporcjonalnej i niemożliwej do przyjęcia, która naruszałaby istotę gwarantowanych w ten sposób praw.

UWAGA: Odwołanie od orzeczenia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału w terminie dwóch miesięcy i dziesięciu dni od dnia zawiadomienia o tym orzeczeniu.

UWAGA: Celem skargi o stwierdzenie nieważności jest doprowadzenie do uznania za nieważne aktów instytucji Unii, które są sprzeczne z prawem Unii. Państwa członkowskie, instytucje wspólnotowe oraz jednostki mogą, pod pewnymi warunkami, wnieść skargę o stwierdzenie nieważności do Trybunału Sprawiedliwości lub Sądu. Jeżeli skarga jest zasadna, stwierdza się nieważność aktu. Instytucja, której to dotyczy, powinna zaradzić ewentualnej próżni prawnej spowodowanej nieważnością tego aktu.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Sądu.

[Pełny tekst](#) wyroku jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106.

¹ Sprawozdanie końcowe panelu ekspertów ds. Libii S/2021/229 z dnia 8 marca 2021 r., przedstawione zgodnie z rezolucją 1973 (2011), złożone przewodniczącemu Rady Bezpieczeństwa ONZ.

Pozostańmy w kontakcie!

